

Ingeborg Moræus Hanssen

Ingeborg er engasjert i samfunnsspørsmål omkring kultur og media.

[Les mer](#)

Om Ingeborg

Ingeborg på Twitter

Kontakt Ingeborg

Søk ...

SISTE INNLEGG

Å SNAKKE BOK

ARBEIDETS DAG

Å BETALE SIN BOT MED VREDE.

NORSK PÅSKE I 2018

MANNFOLK SOM HINDRER KVINNFOLK I Å KOMME SEG BAK RATTET.

ARKIV

Velg måned ▼

TEMAER

Film/kino

Helse

Kirken

Litteratur

Media – radio/tv

Reise

Samfunn

Transport

Ukategorisert

Å MENE OM Å MENE.

Redaktør Rannik Halle i Høyres Pressebyrå ble spurt om hvorfor han i sine siste yrkes-år ikke lengre skrev selv. » Jeg har sluttet å skrive fordi jeg har sluttet å mene» var svaret.

Jeg skriver i vei fordi jeg mener uavbrutt. Ikke minst på sosiale media. Folk i min alder – Den Tredje Alder – gjør ikke det. De holder seg for gode. De antyder til stadighet overfor meg – godt ment – at nei, der er det så mye stygt og fælt og sånn.....

Er det noe godt voksne ytrer seg om i hytt og pine så er det media. Også sosiale media, som nevnt.Men da i privatpraksis i heimen eller trygt rundt kaffebordet. De sier med fynn og klem at Aftenposten er ikke som Aftenposten engang var. Den er tynn, den er full av reklame, den anmelder ikke klassiske konserter, osv. VG er fæle greier. Og Dagbladet !! Det VAR en god avis, det. Dagsrevyen og NRK melder stadig om at » vil du vite mer, må du gå på nettet» , dessuten er det så mye dialekter! Alt var bedre før.

Folk flest gruffer og hytter neven hver kveld mot Tv-skjermen. Det er en folkesykdom. De friskeste setter seg ofte ned og skriver innlegg til avisen. Som sint far eller forarget pensjonist. Avisen svarer da enten at debattinnlegget er utdatert, at avisen ikke har plass eller så er det for langt og man blir oppfordret til å sende 1100 tegn med mellomrom. Med fortrøstning sender man så sine 1100 tegn. Så går man på trammen for spent å plukke opp avisen neste dag fordi der skal vel innlegget stå. Det står ikke der. Kanskje om 2 uker, og da er saken egentlig blitt forbi.

Av denne grunn bør man så opprette sin egen blogg. Der kan man mene i vei, når som helst, hvor som helst, midt på natten, man får det ut og på trykk. Har man et kjent navn, har man seg selv på Facebook eller Twitter, annonserer man så der sin blogg. Og blir lest. Og får kommentarer.

Kanskje.

Jeg holder meg selv gående etter denne modell. Jeg skriver fordi jeg mener. Min ektemann, redaktøren, antydet (,selv han) : » Må du mene noe om alt, Ingeborg»

Merkunderlig nok gjør jeg det. Ofte tenker jeg at nå skal jeg bare bli stille, taus, innesluttet. Sitte rolig på benken å observere. Og ferdig med det.

Som styreleder i Seniornett i 8 år sloss jeg for at nettopp vi i Den Tredje Alder skal beherske internett. Vi kan jo ikke greie oss uten. Selvsagt fordi man må bruke internett til bank og børs og regninger og reiser og Altinn og «mine resepter». Og ikke bare for å » snakke » med barnebarn i Australia, eller sende bilder av våre elskede små og unge og kosn med venner rundt bordet med vinglasset hevet.

Idag er de sosiale media vårt nye demokratiske fellesrom. Der MÅ de eldre også delta. Der må vi hevde våre synspunkter, ha våre refleksjoner og meninger. Ikke fordi vi eldre har evig rett, slett ikke. Men fordi våre argumenter bør høres opp mot de yngres, våre perspektiv på verdier , på historiske og etiske verdier bør møtes opp mot all ny kraft og ideer og optimisme og uvøren fremtidstro. Eller kanskje det motsatte – negativ og destruktiv kraft skal dempes ved erfaring og klokskap og lengre horisont. Det kan gi håp i en vond og vanskelig verden. Noen av oss har sannelig levd i trengsels-tider – ja, under en hel verdenskrig. Vi har erfart og vi vet . Vi skylder ikke bare å fortelle om dengang da, men å formidle VERDIER som holder mennesker i mellom. Å bringe disse inn på debatt- torget, i fellesrom av alle slag – ikke minst på sosiale media.

Som bakteppe under en høyere himmel. – mener nå jeg.

DEL DETTE:

[f](#) Facebook [t](#) Twitter [in](#) LinkedIn [g+](#) Google

📅 18. juni 2017 📍 Ingeborg 🏷 Ukategorisert

Én kommentar til «Å MENE OM Å MENE.»

Siri Horn

18. juni 2017, 19:58

Jeg skriver fordi jeg må. Dessuten, når en har levd en stund, eier en noen erfaringer, og kan trekke linjer. Sosiale medier trenger noen som oss.

SVAR

Legg igjen en kommentar

Din e-postadresse vil ikke bli publisert. Obligatoriske felt er merket med *

NAVN *

E-POST *

NETTSTED

KOMMENTAR

Du kan bruke disse HTML-kodene og -egenskapene: <abbr title=""> <acronym title=""> <blockquote cite=""> <code> <del datetimes=""> <i> <q cite=""> <strike>

PUBLISER KOMMENTAR

Varsle meg om senere kommentarer via epost.

Varsle meg om nye innlegg via epost.

FORRIGE

PERSONLIG STILLHET

NESTE

RAPPORT FRA HILLARYS SKRIVESTUE